

Priekules baptistu draudze

Decembris (105) – 2014

Paldies Dievam par Adventa tirdziņu!

Liels paldies visiem, kas jebkādā veidā piedalījās, lai varētu notikt šis tirdziņš! Paldies, ka lūdzāt par šo tirdziņu, kalpotājiem, apmeklētājiem un ģimenēm, kas šos līdzekļus kādā materiālā veidā saņems! Paldies visiem, kas ziedoja laiku un gatavoja tirdziņam materiālus, gatavoja vainagus daudzu dienu, pat nedēļu garumā, domāja par tirdziņu un to plānoja, kas pirka materiālus, produktus, kas cepa, vārīja un grieza, kas darbojās darbnīcās, darbojās ar bērniem, kas stāvēja pie darinājumu galdiem, darbojās kafējnīcā, mazgāja traukus, kas taisīja afišas un tirdziņa noformējumu, kas atnesa adītās zeķes un vēl daudz ko citu, kas atveda ābolus, kas veda lietas uz un no tirdziņa, piedalījās tirdziņa

uzkārtšanā un novākšanā, kas darīja vēl daudzus šeit vārdā nenosauktus darbus, kas iepriecināja citus, izraisot smaidus un prieku atnācējos, un kas vienkārši bija tirdziņā klāt, lai runātos ar priekulniekiem un iedrošinātu citus.

Atskatoties uz mērķiem, ko izvirzījām tirdziņam, domāju, ka tie visi tika piepildīti:

1. Iegūt līdzekļus atbalstam novada mazturīgām ģimenēm.
2. Gatavošanās un kalpošanas procesā iepazīt vienu otru.
3. Ieraudzīt cilvēkus, kuri būtu gatavi atsaukties kalpot, uzņemties atbildību.
4. Izveidot kontaktu, draudzību ar cilvēkiem, kuri atnāks uz tirdziņu, uzaicināt uz Ziemsvētku koncertu kultūras namā un dievkalpojumu baznīcā.

Es ticu, ka tā lielā daudzu jo daudzu cilvēku komanda katrs atsevišķi un visi kopā tiešām Dieva spēkā esam paveikuši labu darbu – gan iepriecinājuši apmeklētājus, gan kalpojuši vismazākajiem - par saziņotajiem līdzekļiem (**uz doto brīdi jau savākti vairāk kā 1000 EUR!**) mums būs iespēja iepriecināt kādas daudz bērnu ģimenes, kam šobrīd ir nepieciešama reāla praktiska un materiāla palīdzība (Ģimenes tiks izvēlētas pēc novada Sociālā dienesta ieteikumiem, kam iepriecinājums un reāls atbalsts šobrīd nepieciešams visvairāk.)

Draudze var priecāties arī par to, ka, tirdziņam gatavojoties un tajā darbojoties, tika saliedēta kalpotāju komanda, vienu otru papildinot, tika identificēti kalpotāji, viņu talanti, tika izmēģināti spēkā tādā lielā pasākumā un ar tik daudz kalpotājiem! (Starp citu, kad īsi pirms tirdziņa atvēršanas sadevāmies rokās, lai aizlūgtu par tirdziņu, visa kalpotāju grupa no visām četrām pusēm aptvērām trīs garos galdus ar vainagiem! Tas tiešām ir ievērojams kalpotāju skaits!)

Tā kā rūpēm par vismazākajiem ir jāklūst par kristieša dzīves neatņemamu sastāvdaļu, gribu teikt, ka labdarības tirdziņš ir vajadzīgs arī pašai draudzei – lai katram tādējādi būtu iespēja kalpot vismazākajiem. Ticu, ka bez šiem paveiktajiem labajiem darbiem un priekulniekiem dāvinātā prieka, arī paši esam prieka ieguvēji.

Mateja 5:16 „Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.”
/Kristīne Jaunzeme/

...biju aizgājis uz labdarības tirdziņu un biju patīkami pārsteigts. Preču klāsts bija liels, cilvēku daudz, kūciņas lieliskas, noskaņojums lielisks! Es arī šo to nopirku. Mani patīkami pārsteidza, ka cilvēki māk un grib ziedot, un tas ir lieliski. Tas parāda, ka mēs nesam nihilisti, ka mēs darām to, lai pierādītu tumsas spēkam, ka nesam ar pliku roku ņemami.

Es novēlu draudzei, un netikai draudzei, gaišus, klusus KRISTUS dzimšanas svētkus, jo viņš nāca mūs glābt un dot mūžīgo dzīvi, jo viņš ir mūsu Kungs un Pestītājs.

Ar cieņu, **Visvaldis Goldmanis.**

Bija parasts 29. novembra rīts, kas bija tik ļoti vēss un neomulīgs ārā aiz loga, kas tā vien lika būt mājās, ietīties savā mīkstākajā segā un sala spelgonim nerādīt pat savu degungalu, bet Priekules baptistu draudze bija lēmusi citādi, un tie, kas apmeklēja šīs draudzes organizēto labdarības tirdziņu, noteikti piedzīvoja ko ļoti brīnišķīgu un gluži ko pretēju tam, kas notiek ārā aiz loga, proti, ko ļoti neparastu un brīnumainu, jo organizētais pasākums nelika vilties pat visbargākajam pasākumu apmeklētāju kritiķim. Par tirdziņu bija piedomāts un pārdomāts pat līdz vissīkākajai un smalkākajai detaļai, zālēs un visās citās Priekules kultūras nama telpās, kur notika Priekules baptistu draudzes organizētais labdarības tirdziņš, valdīja fantastiska svētku gaisotne un atmosfēra, to radīja viss - brīnišķīgi sagatavotie un noformētie pārdošanas stendi, lieliskie un zinošie pārdevēji, kā arī zālē skanošā mūzika uz projektoriem un daudz citu Ziemassvētku laika caurstrāvojošu brīnumu. Gaisā bija jūtama svētku sajūta, rosība, cilvēku ieinteresētība un veiksmē. Lieliskas sajūtas un fantastisks piedzīvojums visas dienas garumā, jo tik vienreizējas un unikālas lietas par tik liberālām un demokrātiskām cenām nav tik viegli pieejamas un nav arī tik viegli kur atrast.

Vēlu lai patiešām nepietrūkst enerģijas, radošas izdomas un vienreizējas idejas, rīkojot un organizējot šāda veida labdarības tirdziņus un cita veida pasākumus, lai patiešām pietiek Dieva klātbūtnes, spēka, gudrības, vajadzīgo cilvēku un citu resursu, kas palīdz šos sapņus pārvērst par īstenību, tāpēc vissirsnīgākais un lielākais paldies Priekules baptistu draudzes sludinātājam Mārcim Zīvertam un viņa labajiem sekotājiem, visiem Priekules baptistu draudzes ļaudīm, par Labdarības tirdziņa organizēšanu un nesavtīgo darbu, pūlēm un kalpošanu, sagatavojot šo grandiozo un neatkārtojamo svētku pasākumu. Lai jums, mīļie, izdodas!

Cienā un pateicībā, Līga Taurēna

Paldies baptistu draudzei par brīnišķīgo ideju organizēt labdarības tirdziņu. Patiess prieks, ka šajā darbā bija iesaistījušies arī daudz jauniešu.

Man bija sajūta, ka atrodos kādas lielas pilsētas pasākumā. Tā bija labestības un patīkamām emocijām piepildīta diena, kur radošajās darbnīcās katrs varēja smelties arī kādu ideju, lai iepriecinātu savus tuviniekus svētkos. Jūsu draudzes cilvēki prot vairāk saredzēt, sadzirdēt, uzklaut un just, un māca to arī pārējiem.

Lai mīlestības piepildīti Ziemassvētki un ierosmēm un darbiem bagāts Jaunais gads!

Priekules novada pašvaldības priekšsēdētāja V.Jablonska

Iespaidi no GLS vadītāju konferences Rīgā

7.-8. novembrī no Priekules draudzes kuplā pulkā piedalījāties GLS vadītāju konferencē (GlobalLeadershipSummit) Rīgā, kas pulcēja ļoti daudzus vadītājus, draudzes kalpotājus, studentus, biznesa cilvēkus, citus interesentus. GLS konference, kas šogad Latvijā notika jau ceturto reizi, pasaulē nosvinēja jau 20. jubileju. Bez videolekcijām Rīgā notika arī klātienē intervijas, ko vadīja Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Pēteris Sproģis. Konferencē runātāji izaicināja un uzrunāja, domājams, ikvienu

klātesošo, atgādinot par kristietim svarīgām lietām – kalpošanu vismazākajiem, piedošanu, patiesības teikšanu mīlestībā, pazemību, nepadošanos, mācekļošanu u.c. Konferencē tikām iedvesmoti un izaicināti mācīties no pasaules līmeņa vadītājiem, bet visvairāk – no vispazemīgākā Cilvēka Jēzus Kristus.

Uz konferenci aizbraukušie katrs tika uzrunāti un iedvesmoti, un sekojošā informācija ir mēģinājums nodot tālāk draudzei konferencē saņemto iedrošinājumu un atziņas.

Džefrijs Imelts, General Electric prezidents un izpilddirektors, runāja par vadītāja īpašībām, piemēram, aicināja būt tādām vadītājam, kas **ļauj saviem ļaudīm un savai komandai sapņot**. Lekcijā arī izskanēja, ka **vadītājam ir nepieciešams divu īpašību apvienojums – pārliecība par sevi un savu trūkumu apzināšanās, turklāt abām šīm īpašībām ir jābūt līdzsvarā**. Lektors arī uzsvēra, cik svarīgi vadītājam ir gatavot pēctecības plānu un mācekļot jaunus vadītājus.

Lektors **Patriks Lencioni** aicināja būt ievainojamiem un nebaidīties no atraidījuma: “Cilvēki negrib būt ievainojami, jo tas ir pretstatā sabiedrībā valdošajai ētikai, kas ir – izvairīties no ciešanām par katru cenu. **Sāpes, ciešanas, neērtība, upurēšanās ir pretstatā mūsu kultūrai. Jo vecāks kļūstu, jo labāk saprotu – sekot Kristum nozīmē dzīvot pretēji kultūrai.**” Ja baidāties jautāt, baidāties izskatīties vai izklausīties muļķīgi, vai mīļā miera labad noklusējam patiesību, **jāatceras, kam vēlamies izpatikt – cilvēkiem vai Dievam.**

Komponists Ēriks Ešenvalds intervijā ieradās ar ekspedīcijā Aļaskā lauztu kāju, taču tas netraucēja viņam dalīties ar saviem piedzīvojumiem, rakstot skaņdarbus par ziemeļblāzmu, stāstot par savu pētnieka dabu un neatlaidību, pētot ziemeļblāzmu un vērojot to gan Eiropā un Aļaskā, gan lasot kuģu kapteiņu žurnālus, polārpētnieku pierakstus. Ēriks stāstīja par sava aicinājuma meklējumiem, kas prasīja vairākus gadus, līdz Ēriks nonāca līdz savam sirdsaicinājumam - mūzikas komponēšanai. Šie aicinājuma meklējumos pavadītie gadi tika iztērēti un varbūt īstermiņā varēja šķist kā zaudējums, kā izniekoti, taču Ērika piemērs iedrošināja citus, - **ja aicinājums vēl nav atrasts, to meklēt, mēģināt, mēģināt vēl un vēlreiz, un nepadoties**. Varējām iedvesmoties arī no Ērikam svarīgajām īpašībām – **neatlaidības, nepadošanās, vēlmes iedziļināties, vēlmes nebūt virspusējam, kā arī pazemības**, ko Ēriks mācījies jau padsmiņnieka vecumā no mācītāja Arnolda Šterna. Ēriks intervijā atcerējās mācītāja stāstīto par lepniību, kas čigānu vidū ir lāsts: Kaut tu lepns paliktu! Jo lepniība nāk pirms krišanas. (Salamana pamācības 16:18: Kam jākļūst pazudinātam, tas papriekš kļūst lepns, un augstprātība nāk priekš bojā ejas.) Pēc intervijas izskanēja arī Ērika Ešenvalda skaistā un dziļā “Dvēseles dziesma”, autoram sēžot pie klavierēm.

Ervins Makmanuss savā lekcijā runāja par radošumu. Viņš uzdeva klausītājiem jautājumu: **Kas notiktu, ja draudzes kļūtu par cilvēku radošuma epicentru? Radošumu cilvēkam ir devis Dievs, un cik brīnumaina pasaule būtu, ja kristieši īstenotu savu Dieva doto talantu un radošumu!** Tad ļaudis apkārt teiktu – es redzu, ka tu kaut ko tik skaistu esi radījis (mūziku, rokdarbu, putnubūrīti vai kūku), kur tu rodi iedvesmu? Atbilde skanētu: **Dievs mani iedvesmo!**

Džozefs Grenijs lekcijā uzsvēra, **cik svarīgi ir runāt patiesību mīlestībā – lai mūsu vārdos ir gan patiesība, gan mīlestība**. Lektors dalījās piemēros no savas biznesa pieredzes, ilustrējot izšķirošas sarunas ar klientu, kur pats apzināti ignorēja mūsdienu kultūrā bieži dzirdētos teicienus: Klientam vienmēr taisnība (nerunā klientam pretī) un: Nesaki taisnību, lai nepazaudētu draugu, pierādot, ka šie teicieni ir tikai mīti. Vēl izskanēja lektora atziņa, ka **izšķirošās sarunās ir svarīgi divi aspekti abiem sarunas dalībniekiem – kopīgs mērķis un abpusēja cieņa**.

Sūzanas Keinas lekcija par klusajiem ūdeņiem noteikti uzrunāja daudzus klātesošos introvertus (starp citu, arī bīskaps Pēteris Sproģis atzina, ka ir introverts). Lektore ir sarakstījusi latviešu valodā iztulkoto grāmatu “Klusie ūdeņi – introvertu spēks ekstravertajā pasaulē”. S.Keina savā lekcijā pamatoja, kāpēc introverts cilvēks var būt vadītājs, kā arī minēja ieteikumus vadītājiem, kuru komandā darbojas introverti cilvēki.

Dona Flova lekcijā izskanēja: **Organizācijā, t.sk. draudzē, ir vajadzīgs gan izaicinājums, gan pārliecība. Izaicinājums bez pārliecības rada bailes, savukārt pārliecība bez izaicinājuma rada pašapmierinātību**.

Alena Ketrīna Kadžina, Ugandas (valsts Austrumāfrikā) Valsts ieņēmumu dienesta komisāre, bija liels konferences pārsteigums. Viņa, strādājot valsts sektorā 20 gadus, ir pārvērtusi Ugandas Valsts ieņēmumu dienestu, apkarojusi korupciju tajā, kā arī paaugstinājusi apkalpošanas kvalitāti. A.K.Kadžina: „Man bija apskaužams, brīnišķīgs darbs atlaist visus darbiniekus. Pateikt, ka jums ir divi mēneši, lai no jauna pieteiktos šajā darbā. Darbavietu būs mazāk, bet pieteikties var visi. Bija vajadzīgas daudzas intervijas. Sešos mēnešos mēs izlikām 500 cilvēkus uz ielas un kļuvām par daudz tīrāku un kompetentāku organizāciju. Tagad tas izklausās vienkārši. Toreiz tas bija biedējoši. Bet tādas lietas ir jādara, ja vēlaties izskaust korupciju.” Komisāre savā dienestā panāca, ka dienesta ierēdņi strādā ne ar domu, kā piemērot sankcijas, bet ar domu rast to, kas nodokļu maksātājam nepieciešams, lai tam būtu lielāka motivācija maksāt nodokļus – nodrošināt skaidru nodokļu politiku, mazāk birokrātijas, mazākas rindas, sagatavot

ierēdņi tā, ka tas spēj paskaidrot nodokļu maksātājam viņam saprotamā valodā, spēj iedvesmot maksāt nodokļus, parādot arī praktisku piemēru – ieņēmumu dienests piedalījās projektā, kur tika vākti līdzekļus, lai skolām iegādātos grāmatas un galdus (kam nodokļu nauda ir paredzēta un kas Valsts ieņēmumu dienestam pēc likuma nemaz nebūtu jādara.) Lektore minēja faktu, ka **pietiek ar vienu dedzīgu cilvēku, lai izmainītu 1000 cilvēku lielu sabiedrību**. Viņas dzīves motivācija ir – **cīnīties par taisnību un Dieva valstību tur, kur atrodos, kā arī** – lai Uganda kļūtu par valsti, kas dod, nevis valsti, kas aizņemas.

Lektors mācītājs Vilfredo De Hesus atgādināja par pravieti Nehemiju, kas Hananijam (Nehemijas 1:1-2) jautāja par Jeruzalemi, aicinot šo jautājumu uzdot katram par savu apkaimi – **kā klājas manai pilsētai vai ciemam, vai novadam? Vai es esmu izdarījis visu, ko vien spēju?** V.de Hesus stāstīja arī par savām metodēm ļaužu atgriešanai pie Kristus - pēc tam, kad policisti bija atnākuši uz viņa baznīcu Čikāgā un lūguši palīdzēt risināt prostitūcijas problēmu pilsētā, viņam, kas ir mācītājs, netrūka drosmes uz savu baznīcu izsaukt piecas prostitūtas, samaksāt viņām par viņu laiku, pasniegt pusdienas un izstāstīt viņām evaņģēliju, tādējādi izmainot viņu dzīves uz visiem laikiem. (Turklāt kādas no viņām tagad ir iesaistītas kalpošanā Čikāgas draudzē.) Vēlāk Čikāgas draudze iegādājās fermu, kurā palīdzēja 500 sievietēm, kas bija prostitūcijas un cilvēktirdzniecības jūgā. Ar šo piemēru lektors uzsvēra – **svēta ir tā Vēsts, ko pasludinām, bet ne metodes, kā to darām**. Lektors aicināja arī, **lai mūsu ticību nediktē mūsu budžets, bet tā vietā aicināja uzticēties Dievam, kas var apmierināt katru mūsu un mūsu draudzes vajadzību**.

Mārtiņš Stakis – „InnocentCafe” īpašnieks un „Illy” kafijas pārstāvis Latvijā, ko intervijā uzrunāja P.Sproģis, stāstīja par savu vadītāja pieredzi, kā arī uzsvēra, ka **vadītāja galvenais pienākums – atrast cilvēka talantu un mācīt likt to lietā**.

GLS kustības dibinātājs un Vilovkrīkas draudzes vecākais mācītājs **Bils Haibelss** lekcijārunāja par **diviem vadītāju veidiem (jeb Bībeles kontekstā – ganiem – Jāņa evaņģēlijs 10:11-16) – derētais gans ar algotņa attieksmi un īstais gans ar īpašnieka attieksmi**. Derētais jeb nolīgtais gans (vadītājs) briesmu gadījumā bēgs vai nogurumā padosies, un viņam patiesībā ganāmpulks nerūp, viņš ne ar ko nav gatavs riskēt sava ganāmpulka dēļ, viņam rūp tikai paša labums. Ja parādīsies kas cits interesantāks, viņš savu ganāmpulku pametīs, viņš ir ar īstermiņa domāšanu. Turpretī gans (vadītājs) ar īpašnieka attieksmi stāvēs un kritīs par savas komandas cilvēkiem (avīm), viņš ir ar ilgtermiņa skatījumu un dosies briesmu ceļā savas komandas dēļ, un pat atdos savu dzīvību. **Jautājums ir, kāda būs tava dzīve, kāds vadītājs tu izvēlēties būt?**

Bils Haibelss aicināja arī aizdomāties katram par savu dzīvi: Uz Tava kapakmens, kad tavi pēcnācēji to uzliks, būs Tavs dzimšanas gads, tad svītriņa un miršanas gads:

19XX ——— 2XXX

Svītriņa starp šiem diviem skaitļiem ir tava dzīve. Dievs ir devis milzīgu brīvību cilvēkam izvēlēties, ko darīt ar šo dzīvi, šo svītriņu starp dzimšanas un miršanas gadu. **Tas cik liela, nozīmīga būs svītriņa starp šiem skaitļiem, ir atkarīgs no tevis:**

- **Kādas pēdas citos būs atstājusi tava kalpošana Dievam un cilvēkiem?**
- **Cik lielu un vērtīgu garīgo mantojumu atstāsi pēc sevis?**
- **Vai būsī dzīvojis pilnvērtīgu un bagātu dzīvi rokrokā ar Dievu kā Viņa bērns Jēzū Kristū?**
- **Vai būsī papildījis Dieva TIEŠI TEV paredzēto aicinājumu, pielietojot Dieva TIEŠI TEV dāvinātos talantus un spējas?**

Tas ir atkarīgs no TAVIEM lēmumiem. UZDRĪKSTIES!

GLS 2014 vadmotīvs šogad bija Martina Lutera Kinga vārdi:

„Drosme ir iekšēja apņemšanās virzīties uz priekšu par spīti šķēršļiem. Glēvulība ir padevīga pakļaušanās apstākļiem. Drosme dzemdina radošumu. Glēvulība apvalda bailes, līdz pakļaujas tām. Glēvulība jautā: „Vai tas ir droši?” Izdevīgums jautā: „Vai tas ir politiski pareizi?” Iedomība jautā: „Vai tas ir populāri?” Bet sirdsapziņa jautā: „Vai tas ir pareizi?” Pienāk brīdis, kad jāuzdrīkstas nostāties pozīcijā, kas nav ne droša, ne politiski pareiza, ne populāra. Jo tā ir pareizi.”

Konferences noslēgumā mācītājs, GLS kustības dibinātājs, Bils Haibelss teica: **Pasaulē kaut kas svarīgs paliks neizdarīts, kādi sapņi neīstenoti, ja vien tieši tu tiem neķersies klāt!**

.. turpinājums 7. lpp.

Dāvanas un rūpes par vismazākajiem

Gada nogalē draudzē notiek vairāki pasākumi un aktivitātes - labdarības tirdziņš, saziēdoto līdzekļu nodošana palīdzības veidā kādām novada mazturīgajām daudzbērnu ģimenēm un reizē tikšanās ar tām, Ziemassvētku ieskaņas koncerts Priekules kultūras namā, Ziemassvētku dievkalpojumi, citi pasākumi novadā u.c. Domājot par šiem pasākumiem, nevaru neatminēties GLS Vadītāju konferencē mācītāja Braiena Loritsa uzrunā dzirdēto atgādinājumu, ka **esam Jēzus aicināti rūpēties un kalpot pašiem mazākajiem un ka mēs nevaram apgalvot, ka sekojam Jēzum, ja tai pat laikā nerūpējamies par pašiem mazākajiem.** Lektors uzsvēra, ka draudzes pašā pamatā ir tieši rūpes par vismazākajiem (atraitnēm, bāreņiem, svešiniekiem, trūcīgajiem, izsalkušajiem, slimajiem, tiem, kas cietumā u.c.). Mateja evaņģēlijā 25:31-46 lasām, cik lielā mērā kalpošana Dievam saistīta ar kalpošanu vismazākajam. Kalpošanai Dievam jānotiek tā, lai Cilvēka Dēls, kad Viņš atkal nāks, varētu mums teikt: „ Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis un jūs esat Mani dzirdinājuši; Es biju svešinieks un jūs esat Mani uzņēmuši. Es biju plīks un jūs esat Mani apģērbuši; Es biju slims un jūs esat Mani apmeklējuši; Es biju cietumā un jūs esat nākuši pie manis.” (Mateja 25: 35-36) Lektors B.Lorits norāda, ka rūpes par vismazākajiem nav kristieša “darāmo darbu saraksts”, tās nav pestīšanas sakne kā daudzi varbūt domā, bet gan – kristieša atgriešanās augļi, tātad nevis labie darbi nes un nodrošina pestīšanu, bet **patiesu pestīšanu pavada pārveidota dzīve, kurā ir gan gara augļi** (Pāvila vēstule galatiešiem 5:22), **gan labie darbi, kuru skaitā ir rūpes par vismazākajiem, un pāri visam - Jēzus Lielās Pavēles pildīšana.** „Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelieļtos. Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” (Pāvila vēstule efeziešiem 2:8-10) Jo: *“Līdzīgi kā miesa bez gara ir nedzīva, tāpat arī nedzīva ir ticība bez darbiem.”* (Jēkaba vēstule 2:26).

„Atraitnes un bāreņi”, svešinieki, nabagie Bībelē

Kopumā visā Bībelē Dieva rūpes par bāreņiem, atraitnēm, svešiniekiem, nabagajiem ir minētas vairākos tūkstošos pantu. Kā: **3.Mozus 23:22** "Kad jūs nu savu ražu no tīrumiem nopļausit, tad cieši nenopļaujiet visus savu tīrumu stūrus, nedz arī sīki salasiet savas pļaujas nobirušās vārpas, bet lai tās paliek nabagam un svešiniekam,- Es esmu Tas Kungs, jūs Dievs!" **Jesajas 58:7-12** „Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus,

kas bez pajumtes, uzņem savā namā; kad tu redzi kailus un tos apģērb un neatraujies no sava tuvāka, tad tava gaisma atmirdzēs kā rīta blāzma, tava atdzimšana notiks ātrāk, tava taisnība ies tavā priekšā, un Tā Kunga godība tevi pavadīs. Kad tu sauksi, Tas Kungs tev atbildēs; kad tu sauksi pēc palīdzības, Tas Kungs sacīs: redzi, še Es esmu! Kad tu izbeigsi savā vidū visu varmācību, zemiskuma pilno norādīšanu ar pirkstiem un visas ļaunās runas, kad tu izsalkušam atvērsi savu sirdi un paēdināsi apbēdinātu dvēseli, tad tava gaisma atspīdēs tumsībā, un tava tumsa būs kā gaiša pusdiens. Un Tas Kungs tevi vienmēr vadīs un paēdinās tavu dvēseli arī tukšās vietās un stiprinās tavus locekļus, ka tu būsi kā auglīgs dārzs un kā ūdens avots, kurā ūdens neizsīkst. Tu uzcelsi vecās posta vietas, tu atjaunosi agrāko cilšu pamatus, un tevi sauks par plaisu pielīdzinātāju un par apdzīvojamu vietu atjaunotāju.” (Visa Jesajas grāmatas 58. nodaļa jau ir kā rīcības plāns visai mūsu tautai. Vēl arī lasiet: Salamana pamācības 14:31, Salamana pamācības 19:17; Salamana pamācības 31:8, arī Jaunajā Derībā bez jau pieminētajiem: 1.Jāņa 3:17–18, Lūkas 10:30-37 un daudzviet citur Bībelē.)

Mūsdienās ir veikti dažādi pētījumi, kā arī ir tikuši studēti vārdi „atraitnes un bāreņi” Bībeles oriģinālvalodā, un interneta rakstos un dažādās grāmatu publikācijās ir pieejami secinājumi, ka šajā grupā „atraitnes un bāreņi” ietilpst ļaudis, uz kuriem var attiecināt apzīmējumu „bez tēva” - tie ir arī vientuļās mātes un arvien vairāk arī vientuļie tēvi, kas audzina bērnus vieni. Tās ir arī sievietes un bērni ģimenē, kuriem faktiskais tēvs ir, bet viņš ir varmācīgs. Tie ir bērni un jaunieši, kuriem pieaugot tādu vai citu iemeslu dēļ trūkst tēva šā vārda patiesā nozīmē. Un šādas vientuļās mātes, sievietes un bērni no ikdienā varmācību piedzīvojošām ģimenēm, bērni un jaunieši, kuriem trūkst tēva šā vārda patiesā nozīmē, ir mums visapkārt. Un viņi Bībeles tulkotāju izpratnē ir „mūsdienu bāreņi un atraitnes”, kam līdzās faktiskajiem bāreņiem un atraitnēm ir nepieciešamas draudzes cilvēku rūpes! Arī senioriem, vientuļiem cilvēkiem, kam nav tuvinieku vai tie ir tālu prom, ir vajadzīgas mūsu rūpes. Un vēl daudziem citiem. Mēs varam kādam kļūt par „lielo brāli vai māsu Kristū” vai „omīti, opi Kristū” u.tml., uzņemoties rūpes, esot sadraudzībā, aizlūdzot, sniedzot nepieciešamo atbalstu, iedrošinājumu, palīdzīgu roku un kādreiz arī burciņu ar zupu un maizes klaipu vai ziemas zābakus bērnam, kam to nav. Ir tik daudz dažādu veidi, kā kādu varam iepriecināt. Un tik daudzi jau to dara!

... kļūt par „lielo brāli vai māsu Kristū” vai „omīti, opi Kristū”...

Lektors izstāstīja aizraujošu piemēru - kāds cilvēks, vārdā Viljams Vilberforss (1759-1833), meklējot Dieva aicinājumu savai dzīvei un nonākot britu parlamentā, domāja pamest darbu tajā, jo gribēja kalpot Dievam, taču saņēma atbildi no Dieva, ka jau ir savā īstajā vietā, un tad šis Dieva kalps, parlamentā strādājot, cīnījās un panāca, ka tiek apturēta vergu tirdzniecība, jo viņam rūpēja netaisnība, kas tika nodarīta vismazākajiem – šajā gadījumā vergiem un vergu bērniem, un viņš to gribēja mainīt. V.Vilberforsas ne tikai sniedza aizstāvību vismazākajiem (cīnījās ar sekām), bet novērsa valdošo netaisnību, kas tiek nodarīta vismazākajiem (cīnījās ar cēloni), turklāt šī cīņa reizē bija arī V.Vilberforsa īstais dzīves aicinājums.

Cik ir pietiekami?

Lektors B.Loritss savā GLS konferences uzrunā minēja vēl kādu piemēru par Džonu Vesliju, metodisma dibinātāju, kurš 18 - 19 gadu vecumā izvērtēja savas finanses un nolēma, cik viņam ir vajadzīgs, lai iztiktu, – 28 mārciņas. Pārējo viņš nolēma atdot citiem. Kādā gadā, uzrakstot un pārdodot grāmatu, viņš nopelnīja 1500 mārciņas. Taču joprojām iztika ar 28 mārciņām un pārējo no grāmatas ienākumiem atdeva tiem, kas ir trūcīgu. Balstoties uz Filipiešiem 2:5-8, lektors B.Loritss ierosināja katram klātesošajam uzdot sev jautājumu: **Cik daudz ir pietiekami? Ar cik man pietiek? Ar cik somām man pietiek? Cik bieži man jāmaina telefons uz aizvien jaunāku modeli? Ar cik golfa nūjām man pietiek?** (Jeb - kas nu cits ir mūsu hobija izpausme fiziskā veidā vai ar ko mēs sevi lutinām.) Lektors aicināja plānot līdzekļus tā, lai budžetā paliek pārpalikums, lai varētu spontāni un dāsni ziedot „vismazākajiem”: „**Vai jūs zināt, kas ir prieks? Tas nav vēl viens džinsu pāris par 200 dolāriem vai kārtējais golfa nūju komplekts. Prieks ir samaksāt kāda cilvēka slimnīcas rēķinu. Tas ir prieks.**” Bija tik noderīgi šos vārdus vēlreiz dzirdēt un ceru, ka arī jums šis atgādinājums nepaslīdēs garām.

Vēl par dāvanām un dāvināšanu

Atceros Kristapa Kulpes dievkalpojumā mūsu draudzē stāstīto par piedzīvoto pārsteigumu, pat neticību, kad Norvēģijā benzīntankā izrādījās, ka par Kristapa ielieto degvielu labprātīgi, ne kļūdas dēļ ir samaksājis iepriekšējais degvielas pircējs, svešinieks, un Kristapam nav jāmaksā ne centa. Ir vēl daudz tādu stāstu par negaidītām dāvanām

un iepriecinājumu svešiniekiem. Daudzas ģimenes, kā lasu internetā, visu gadu popularizē iniciatīvu: nedāvināsim viens otram dāvanas ne svētkos, ne dzimšanas dienās, bet dāvanām paredzēto naudu kopā ziedosim kādam labam mērķim, labdarībai, kā arī visu gadu meklēsim, kā citus negaidīti iepriecināt, piemēram, apzināti **iet ar vairākiem lietussargiem, lai lietainā dienā dāvinātu lietussargu kādam, kam tā nav; aiz svešinieku automašīnas logu tīrītājiem aizspraut kartītes ar laba vēlējumiem un iedrošinājuma vārdiem (cilvēki taču priecātos brīdinājuma vai soda vietā saņemt iepriecinājumu), Ziemassvētku dievkalpojuma apmeklētājiem ielikt mēteļu kabatās konfektes, kādam tavā rindā stāvošam bērnam vai vecākam cilvēkam, kam pietrūkst dažu centu pirkumam, tos iedot u.tml.** Pasaulē pat ir kustība *Pay it forward* (Padod tālāk), kuras mērķis ir visā pasaulē uzsākt viņošanās efektu laipnībai (kā ūdenī iemests akmens vēl ilgi saviļņo ūdeni), lai parādītu, ka katrs cilvēks var panākt pārmaiņas pasaulē, vienkārši parādot sirsnību mazos laipnības darbos cilvēkiem sev apkārt, kā arī lai padarītu pasauli draudzīgāku un pateicīgāku. Ticu, ka ja cilvēks meklē Dieva gribu, viņš sirdī var sajūst pamudinājumu izdarīt ko labu arī kādam nepazīstamam cilvēkam. Varbūt Dievs ir gribējis tieši šo cilvēku kādā veidā iepriecināt, un es paklausot to esmu Dievam ļāvis. *Māte Terēze* mīlēja bieži atkārtot: Ziemassvētki ir tad, kad atļaujām Jēzum mīlēt citus caur mums. Ļausim Jēzum katru dienu mīlēt citus caur mums!

Kāpēc vēlamies iepriecināt citus ar dāvanām? Ir dažādi iemesli (tradīcija, pateicības jūtas, vēlēšanās iepriecināt utt.) Mēs varam kādam uzdāvināt mazu dāvanu. Mēs varam kādam uzdāvināt brīdi no sava laika. Mēs varam uzdāvināt laipnu acu skatu vai smaidu, vai pat lielāku upuri, kaut ko uzņemoties regulāri veikt otra labā. Mums jau ir **Jēzus Kristus – vislielākā dāvana cilvēcei un katram cilvēkam personīgi, paša Dieva sarūpēta glābšanas dāvana ikvienam.** Un mums ir dāvana – šī dzīve, kura mums jādzīvo, piepildot to ar tiem darbiem, kam Dievs mūs ir aicinājis Jēzū Kristū. Mēs labprāt otram uzdāvinātu Jēzu, bet tomēr tikai viņi paši var pieņemt šo Dieva dāvanu, kas viņiem ir sagatavota. Tad lai mūsu dzīve ir tāda, ka citi atrod caur mums Jēzu – lielāko dāvanu.

/Kristīne Jaunzeme/

Dievs Tu ilgojies pēc mums
Tu mūs radīji kā meistardarbu
Simfoniju Savā mīlestībā
Lai esmu es Tavs instruments
Lai esmu es Tava balss
Lai esmu es Tavs trauks
Kur izslāpušās sirdis rod prieku

Lai esmu es roka
Kas aizslauka asaras
Ak Kungs lai esmu es Tava dziesma
Kas sasilda sastingušo sirdi
Lai esmu cerības dziesma
izmisušajam
mierinājuma vārdi sagrautajam

Esmu tikai elpas vilciens - nots
Tavā simfonijā
Lielais meistars
Lai esmu es Tavs instruments
lai esmu es Tava balss
Tavā simfonijā
/Pēc Corrinne May "Your Song"/

Turpinājums no 4. lpp.

Tiešām aicinu katru kalpotāju, gan esošo, gan to, kas vēl nezina, kur ir viņa vieta draudzē un sabiedrībā, nav atradis savu aicinājumu .. to, kas ir noguris, kam varbūt šķiet, ka ir zaudējis drosmi savā kalpošanā, zaudējis, varbūt, motivāciju, **lūdziet Dievu un iepļānojiēt laiku, lai nākošgad 13., 14. novembrī dotos uz GLS 2015 konferenci Rīgā.** GLS konference ir kā koncentrēts divu dienu ātrais kurss kristiešiem, kalpotājiem un vadītājiem, kā īsā laikā ļoti tiešā veidā apgūt vai atsvaidzināt savas zināšanas par vadīšanu un kalpošanu, par kristieša īpašībām, iedvesmojoties no citu kristīgu vadītāju un mācītāju (gan pasaules, gan Latvijas) pieredzes, kā arī praktiskiem piemēriem. Konference ir veids, kā saņemt atgādinājumu, motivāciju savai kalpošanai draudzē, savam ikdienas darbam. Jā, konferencē var gūt arī jaunas atziņas par attiecībām ģimenē, attiecībām ar bērniem, ar nākošo paaudzi, piemēram, domājot par to garīgo mantojumu, ko atstājam. Varbūt kādu konferencē Dievs uzrunā un iedod jaunu aicinājumu dzīvei? Ticu, ka tas ir iespējams. **Aicinu draudzi īpaši lūgt par konferences dalībniekiem no mūsu draudzes, lai viņi nepazaudētu konferencē no Dieva un cilvēkiem saņemto iedrošinājumu kalpot un vadīt, lai to lietotu draudzē un tajā vietā, kur atrodas – darbā, skolā, citur, lai ieviestu nepieciešamās izmaiņas un lai spētu dalīties tālāk ar vēl citiem mūsu draudzē, tādējādi iedvesmojot un iedrošinot arī citus.**

/Kristīne Jaunzeme/

Vēl citi iespaidi no GLS konferences:

Konferences laikā sadzirdēju to, kas man visvairāk bija vajadzīgs - **cilvēkam dzīvē reiz pienāk brīdis, kad nedaudz jāpāstājas un jāpadomā, vai tas, ko cilvēks dara ir tas, ko Dievs aicina darīt.** Kad pieņem svarīgu lēmumu, ir jābūt sagatavotam, lai spētu nolikt visu malā un sekot savam aicinājumam. Es piedzīvoju īpašu pamudinājumu no Dieva. Viņš man **atklāja, ka es biju rīkojusies nepareizi, balstoties uz savām emocijām.** Tieši šajā konferencē es saņēmu skaidru atbildi, ka man ir jāturpina mācības misijas skolā Ozolniekos. **Nekādā gadījumā nepakļauties ārējiem apstākļiem, bet lūkoties uz visu no Dieva skata punkta un kalpot neatkarīgi no emocionālā stāvokļa.**

/Ilze Gūža/

GLS konference man bija pirmā šāda veida konference - seminārs! Jāsaka, ka no praktiskajām lietām **mani pārsteidza pašas konferences organizētība.** Tas, ka dalībniekam tikai vajadzēja spēt ierasties laikā un uzņemt informāciju. Par visu pārējo bija padomāts. Kafijas pauzēs visur galdiņi ar cilvēku, kurš gatavs tev palīdzēt, bet pusdienās galdiņi pārvērtušies par ēdamzāli... Fantastiski! Citiem vārdiem, kāds smagi strādā, kamēr mēs sēžam konferencē. Un tie ir brīvprātīgie kalpotāji!

Runājot par pašu konferences saturu, ļoti interesanti likās uzzināt un saprast, kā izpaužas un strādā baznīcas un draudzes ASV. Ja Latvijā esam pieraduši pie mazām vai nosacīti mazām draudzēm, kur dažas lielākas veidojas tikai ap Rīgu, tad ASV draudzes, kuras atrodas lielajās pilsētās ir tiešām lielas. Ko tas nozīmē? Šīm draudzēm ir daudz locekļu, daudz īpašumu, daudz darba. Tās strādā kā lieli uzņēmumi! Tādēļ bija ļoti interesanti uzklaut šo draudžu vadītāju pieredzi un dzirdēt arī pa kādam lieliskam padomam. Piemēram, **tu nokļūsti kādā nepatīkamā situācijā, no kuras vēlies tik ārā. Ko darīt? IZDOMĀ, KĀ TIKT ĀRĀ! Izdomā, nevis uzreiz prasi pēc palīdzības vai vienkārši sāc žēloties!** Nē, izdomā un tiec ar situāciju galā!

Konferencē bija iespējams dzirdēt arī dažādu cita veida organizāciju vadītājus par viņu pieredzi, cenšoties pielietot kristīgus principus savā darbā. Tas ļāva **paskatīties pāri ikdienas ritējumam, lai, varbūt, ieraudzītu pilnīgāku „bildi” par dzīvi, vēlmēm un iespējām!** Kopumā GLS konferenci vērtēju, kā ļoti labu, iedrošinošu, iedvesmojošu pieredzi! Tā bija lieliska iespēja saņemt zināšanas, par kurām esmu ļoti pateicīgs. Gūtās sajūtas neaizmirstīšu vēl ilgi! Paldies!

/Uldis Strēlis/

Nodarbībā "Grūtībās gūtās vadības atziņas" (Bils Haibelss) - atkal nostiprināju savu pārliecību, ka nevajag kaunēties lūgt palīdzību. Runāt par grūtībām. Uzticēties. Lektors minēja piemēru par sievieti, kura ceļoja ar mazu laiviņu pāri okeānam, un kaut kur okeāna vidū pēc 83 dienām uz ūdens notika emocionālais un fiziskais lūzums, kā rezultātā sieviete sauca pēc palīdzības. Šīs sievietes mazo, vājo "Palīgā" saucienu pa rāciju sadzirdēja un atsaucās milzīgais kruīza kuģis "Queen Mary"... Šī sieviete droši vien domāja, cerēja, ka atsauksies kāda zvejas laiviņa, bet ... Dievs atsūtīja milzīgu kruīza kuģi viņai palīgā. **Bieži savās grūtībās mēs kā cilvēki esam milzīgi egoisti un iedomājamies, ka mūsu grūtības ir tādas kā nevienam un neviens tās arī nevar palīdzēt risināt. Jo mums nav zināmi cilvēki vai līdzekļi sev**

apkārt, kur varētu vērsties pēc palīdzības un to gūt. Bet ar savu egoismu mēs ļoti ierobežojam Dievu, jo patiesībā tikai viens mazs "Palīgā" sauciens, pazemīga atzišanās, ka esam nespēcīgi, var pavērt iespējas tādai palīdzībai vai risinājumam, kāds mūsu prātiem nav pat aptverams un saprotams. To arī izbaudu savā ikdienā un darbā, kad bieži atduros pret finansēm, materiāliem līdzekļiem, darba spēka trūkuma, bieži salūstu zem darbu un atbildības nastas... Bet tie ir arī brīži, kas māca būt pazemīgai un uzdrošināties visu, visu uzticēt Dievam un arī ļaut un pieņemt, kad Dievs sūta savus eņģeļus un palīdzību... Vēl joprojām mācos šajā lietā. Bet atskatoties gadus atpakaļ uz savu tālāka saimniecisko darbību, varu atklāti teikt, ka esmu **augusi pašjāvībā, pazemībā un arī drošsirdībā - lūgt palīdzību, runāt par neveiksmēm un dalīties veiksmes stāstos.**

Nodarbība "Ievainojamības spēks"... (Patriks Lencioni) Nekautrēšos sākt ar to, ka piemērs ar sapulcē atskanējušo purkšķīti (kur „autors” izlikās, ka neko nezina, bet visi dzirdēja, kas ir „autors”) bija ideālākais piemērs, kā raksturot situāciju par bailēm no ievainojamības. **Ļoti daudz ir bijušas situācijas, kad lēmumu liek pieņemt bailes no attiecību izjukšanas, bailes zaudēt klientu vai bailes izsaukt nesimpātisku attieksmi pret sevi sabiedrībā. Bet ar gadiem un pieredzi arī šī prasme - būt ievainojamai, ir uztrenēta.** Protams, joprojām bieži ir bail no dažādām sekām, taču vienmēr un 100% droši ir - būt pašai. Izskatīties muļķīgi, sarunāt absolūti "blondas" lietas vai pajautāt jautājumus, par kuriem pēc mirkļa pašai nāk smieklis. Bet šis patiesums un īstums ir tas, kas ir ļāvis sabiedrībā būt simpātiskai, ievērojamai. Klienti, biznesa partneri man tādēļ uzticas un sadarbojas, jo viņi redz īstu cilvēku, ne aktrisi. **Cilvēku, kas var pasmieties par savām kļūdām, cilvēku, kurš nekaunas par savām neveiksmēm, cilvēku, kurš uzņemas atbildību. Dažkārt notiek arī šķiršanās, bet arī tā ir Dieva dota prasme pieņemt un samierināties, atlaist un ļaut aiziet tam, kam tajā brīdī ir jāaiziet. Bet pateicoties "ievainojamības spēkam" ir arī atgriezeniskā saite.** Latvijas sabiedrībā ir ļoti maz manā specialitātē (grāmatvedībā) lojālu, atsaucīgu, neliekuļotu speciālistu. Joprojām klienti, kas ir izvēlējušies citu pakalpojumu sniedzēju, turpina uzturēt kontaktus ar mani un pirms svarīgiem lēmumiem konsultēties un pārrunāt tos tieši ar mani. Un pateicoties "ievainojamības spēkam" arī zaudējuma gadījumā nekad vieta nav palikusi tukša. Tieši otrādi - saimnieciskā darbība paplašinās, klientu skaits pieaug, atzinība un atpazīstamība arī un vairs jau ne tikai sava reģiona robežās.

Nodarbība "Izšķirošo sarunu māksla" (Džozefs Grenijs) - šeit nu varu piebilst tikai vienu komentāru, kas man pilnīgi un absolūti saistās ar to pašu, ko māca Bībele, t.i., **runāt patiesību mīlestībā.** Izšķirošās sarunas nekad nav ērtas, vienmēr pastāv iespēja nonākt konfliktā, vai aizskart sarunas partneri u. tml... Bet nekad, nekad, nekad nav un nebūs tā, ka teikta patiesība (un vēl mīlestība) nodarīs ļaunu. **Kopīgs mērķis un savstarpēja cieņa - tā ir jebkuru sarunu iznākuma / panākumu atslēga.**

Nodarbība "Klusie ūdeņi - izaicinājums ekstravertajam ideālam" (Sūzana Keina) - šī nodarbība man personīgi bija kā tāda jauna enerģijas padeve akumulatoram. Nereti ikdienā uzmācas šaubas, vai es vispār esmu derīga kā vadītāja sava mierīgā rakstura dēļ, tā dēļ, ka vēlos būt klusumā, bez sabiedrības. Bet nodarbības laikā intraverto un ekstraverto raksturu salīdzinājumi, piezīmes par apstākļu izraisītu īpašību parādīšanos manī atkal nostiprināja pārliecību, ka esmu uz pareizā ceļa. Par vadītāju, iespējams, nepiedzimst, bet atkal un atkal cauri konferences laikam izskanējušais, ka **ja tu esi par lielu, lai kalpotu, tad tu esi par mazu, lai vadītu,** iedrošināja, ka viss ir pareizi. Man ir svarīgi kalpot, es savā intravertajā personībā pamanu to, ko ekstravertais nepamanītu. Un nedaudz smieklīgs bija par statistiku, ka patiesībā ekstravertie vadītāji ir vien 1/3 daļa, kurpretī intravertie ir lielākajā pārsvarā. Līdz ar to, arī pārdomājot, kāda esmu kā vadītāja, kā rīkojos dažādās situācijās, varu tikai apliecināt, ka tiešām apstākļi vada personību, mēs pielāgojamies un mantojam īpašības viens no otra un dažādu apstākļu ietekmē.

Īpaša bija **Tailera Perija intervija** par pārdzīvoto bērnībā, par neatlaidību, izsapņojot savu nākotni, par piedošanu un mīlestību uz Dievu. Viņa piemērs kaut kā līdzinājās tam, kas ir noticis manā dzīvē, ka **tieši mammas pastāvība, mīlestība uz Dievu, vērtības ... ka tās esam mantojuši pieaugot un šodien tā dzīvojam paši.** Labs iedrošinājums bija par kritikas pieņemšanu, citējot Bībeli: "Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot"... (Psalmi 23:5a) Paldies Dievam, ka Viņš ir un ka mums visas dzīves pamatā ir Bībele, kurā smelties padomu un uzticīgi turēties pie Dieva Vārda, kas ir gaisma un ceļa rādītājs, prieks un stiprinājums grūtībās....

Tūlīt pēc konferences nākamajā rītā, saskāros ar pretestību, kad meita ļoti negribēja nākt uz dievkalpojumu. Sākās iebildumi un pukošanās. Iepriekšējā vakarā dzirdētais no Tailera Perija, ka viņš kā mazs zēns, skatījies uz savu mammu un domājis: **"Kas ir tas Dievs, un kas ir tas Jēzus???? Es arī gribu Viņu pazīt - To, kurš dara manu mammu tik priecīgu un laimīgu!!!"** Šī doma mani tik ļoti pacēla un deva tādu

prieku, ka nemaz nepievērsu uzmanību meitas iebildumiem. Šķiet, ka jaunā priekā un ātrumā devos uz baznīcu, lai Dievs var lietot mani kā Tailera Perija mammu, lai bērns caur mammas piemēru var redzēt un iepazīt Dievu un Jēzu.

Ugandas Valsts ieņēmumu dienesta komisāre Alena Ketrīna Kadžina bija mans lielākais pārdzīvojums un piedzīvojums, un iedrošinājums. Kā viņa 20 gadu laikā ar pacietību un ticību Dievam mainījusi sistēmu, ierobežojot korupciju un izveidojot Valsts ieņēmumu dienestu (VID) kā sabiedrībai draudzīgu iestādi. Šodien, strādājot ar finansēm, grāmatvedību, nodokļiem, regulāri saskaros ar bezpalīdzību tieši VID attieksmes ziņā. Nekompetenti inspektori, nepieklājīga, neiejūtīga attieksme pret klientiem, dažādu nodāju dažādie likumu interpretējumi... Tāda nolemība bieži pārņem, jo likumi tiek tulkoti tā, kā katram ir izdevīgi. Arī nodokļu sistēma valstī kā tāda sarūgtina. Nekļūstot par parādnieku, nenolemjot sevi maksātnespējas / bankrota riskam u.tml. Latvijas valstī ir gandrīz neiespējami uzsākt uzņēmējdarbību. Bez kredītiem, bez milzu saistībām, lai jau pašā saknē neiedzīvotos nodokļu atkarībā, praktiski saimniekot nav iespējams. Kādreiz nesapratu kādēļ esmu kļuvusi par grāmatvedi, jo šī profesija, uzsākot studijas, mani absolūti nemaz neinteresēja. Tad ar laiku sapratu Dieva plānu, kādēļ esmu apguvusi šo profesiju, kādēļ man ir bijusi iespēja gūt milzīgu pieredzi dažādās uzņēmējdarbības jomās. Es sapratu savu aicinājumu, ka grāmatvedība ir ne tikai mans maizes darbs, bet arī aicinājums kalpot. Iet ekstra jūdzi kopā ar nodokļu maksātājiem, bieži vien pat bez atlīdzības, bet lai nodotu tālāk zināšanas un pasargātu uzņēmējus no nevajadzīgām finansiālām saistībām. Vai es viena spēšu ienest izmaiņas valsts nodokļu sistēmā? - es nedomāju, bet tieši šis lektora piemērs iedrošināja censties, darīt savā vietā uzticami un godīgi to, ko daru, nepadoties, bet būt par sēklu nākamajai grāmatvežu paaudzei, nodot zināšanas, pacietību, entuziasmu tālāk. Nepalikt malā stāvētājai un kurnētājai, bet būt neatlaidīgai lūgšanās par savu valsti, valdību. Sadarboties ar VID un informēt iestādi par nepilnībām.

Un nobeigumā mācītāja **Vilfredo De Hesus** atziņa - meklēt plaissas un aizpildīt tās kā mūrim (**Ecehiēla 22:30**), un nesatraukties un nenosodīt par veidiem vai darbībām kā tas tiek darīts, bet ka sabiedrība tiek aizsniegta un cilvēki iepazīst Jēzu personīgi un tiek pestīti. Tas pats arī saistās ar mūsu mācītāja regulāru atgādinājumu draudzēties ar nekristiešiem.

/Estella Gulbe/

Nosvinēta svētdienskolas dzimšanas diena!

Novembrī nosvinējām svētdienskolas 26 gadus kopš tās atjaunošanas 1988. gadā. Lai arī esam mazs bērnu pulciņš, esam priecīgi, ka Dievs mūs ir vadījis cauri šiem gadiem, ka svētdienskola Dieva spēkā ir spējusi pastāvēt, ka ir izaugusi jauna svētdienskolotāju paaudze, ka vairāki skolotāji mācās Timoteja skolā. Kopā ar bērniem svētdienskolas dzimšanas dienā priecājamies par bērnu sapņiem – kļūt par pavāru, advokātu, ilustratoru...

Lai Dievs dod gudrību, neizsīkstošu mīlestību, izturību un pacietību gan svētdienskolotājiem, gan bērniem, gan viņu vecākiem! Lai Dievs dod svētdienskolai mūsu draudzē pastāvēt un pieaugt!

Bībeles lasīšanas plāns decembrī

1. 1. Jņ. 2:12-27; Ps.136:13-26	
2. 1. Jņ. 2:28-29 un 3:1-10; Sal.pam.29:10-18	17. Jņ.atkl.8 un 9:1-12; Ps.144:9-15
3. 1. Jņ. 3:11-24 un 4:1-6; Ps.137	18. Jņ.atkl.9:13-21 un 10; Sal.pam.30:24-33
4. 1. Jņ. 4:7-21; Ps.138	19. Jņ.atkl.11; Ps.145:1-7
5. 1. Jņ. 5:1-21; Ps.139:1-10	20. Jņ.atkl.12 un 13:1; Ps.145:8-13
6. 2. Jņ. 1:1-13; Sal.pam.29:19-27	21. Jņ.atkl.13:2-18; Ps.145:13-21
7. 3. Jņ. 1:1-14; Ps.139:11-16	22. Jņ.atkl.14:1-13; Sal.pam.31:1-9
8. Jūd. 1:1-25; Ps.139:17-24	23. Jņ.atkl.14:14-20 un 15; Ps.146
9. Jņ.atkl.1; Ps.140:1-5	24. Jņ.atkl.16; Ps.147:1-11
10. Jņ.atkl.2:1-17; Sal.pam.30:1-10	25. Jņ.atkl.17; Ps.147:12-20
11. Jņ.atkl.2:18-29 un 3:1-6; Ps.140:6-14	26. Jņ.atkl.18:1-17; Sal.pam.31:10-20
12. Jņ.atkl.3:7-22; Ps.141	27. Jņ.atkl.18:17-24 un 19:1-10; Ps.148:1-6
13. Jņ.atkl.4; Ps.142	28. Jņ.atkl.19:11-21; Ps.148:7-14
14. Jņ.atkl.5; Sal.pam.30:11-23	29. Jņ.atkl.20; Ps. 149
15. Jņ.atkl.6; Ps.143	30. Jņ.atkl.21; Sal.pam.31:21-31
16. Jņ.atkl.7; Ps.144:1-8	31. Jņ.atkl.22; Ps.150

Draudzes padomē lemtais: padome nolemj turpināt iesākto: atbalstīt akciju *Zvaigzne austrumos* ar nepieciešamo summu, lai nosūtītu pakas; atbalstīt M.Dejus ar 200 eiro automašīnas iegādei. Tiek precizētas iepriekšējā padomes sēdē lemtās atbalsta summas draudzes studentiem, kuri mācās: E.Gulbei mācības Muzikālās kalpošanas skolā 9 mēnešus, ik mēnesi 85 eiro kā ziedojums; Timoteja skolā apmaksāt rēķinu par mācībām 70 eiro; I.Gūžai 20 eiro mēnesī - ceļa izdevumus uz Ozolniekiem, Baltijas Kalpošanas skolu.

- 20.decembrī pl.18 – Ziemassvētku koncerts kultūras namā ...*bij' vienreiz zvaigžņu lietus manī ...*
- 24.decembrī pl.17 – Ziemassvētku vakara svētku dievkalpojums baznīcā.
- 25.decembrī pl.16 – Ziemassvētku dievkalpojums bērniem baznīcā.

Sveicam dzimšanas dienā!

- 2.12. – Aivars Mellums
- 12.12. – Emīlija Poļikarpova
- 16.12. – Lilita Baumanē
- 27.12. – Lina Riaukiene
- 30.12. – Ivonna Rozentāle
- 30.12. – Mārcis Zīverts

Jēzus nenāca pasaulē, lai sliktus cilvēkus darītu labus.
Viņš nāca pasaulē, lai mirušos darītu dzīvus!
/L.Ravenhill/

Ja kādam ir vēlšanās ziedot draudzes darbam un izmantot internetbanku, tad iegaumējiet šo:
Draudzes rekvizīti: Priekules baptistu draudze, Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434

Reģ.nr.90000159161
SWEDBANKA
Konts LV61HABA0551032019880
BIC kods HABALV 22

Pateicība Dievam un šis avīzītes tapšanas
palīgiem: zentasvara50@inbox.lv
mob.t.26801575

